

Péterffy Gyöngyi

Simogatom

Szél zokog az eresz alján
kopognak a csillagok
vékony karéj újholdarccal
a holdvilág felém hajol

visz már az űr
visz
a tájjal
időtlen időbe von —

kopognak — kopognak újra
a januári csillagok —

— ott vagyok
és mégis
távol —
parányi fény
jön felém —
simogatom amíg
látom —

falumból hozta a szél —

A szerelem

A tél szerelme ráfagyott a
tájra,
fákat ölelő hóval rajzol
testet,
míg súlya alatt az ág
aléltan enged,
fagyott tüzével szorítja
magához —

dermedt szerelmükre
permetezget néha,
varjúrepüléssel síró
károgás,

---

megremegő csendjük
 zúzmarahullással,
 fénylő hűséget mar —
 a táj orcájára.

Falut szólít
 harang kondulása —
 zengőn száll, leng a
 völgykatlan felett,
 átölelő tájszerelem
 hívja —
 SZÉKELY NÉPÉT
 KI —
 vele született!

„AZ ISTEN áldja meg!”

Márton Károly

Kérdések

Lavina zúdul
 és hógörgeteg:
 hibáztatható-e
 a kis hópehely?

Nem a tevét

Az elefántot
 átújtatni tű fokán —
 újabb világszám?

***

Ha csigaház lesz
 hajlékod ezután,
 nyálcsíkot húzol-e
 magad után?

Harcra készen

Békeidőben
 harcra készen állnak
 az ólomkatonák.

***

Hogyha
 sem itt, sem ott
 nem érzed jól magad:
 lehet, hogy már a
 honvágyad is megtagad?

Dél

Eltűnt árnyékom
 magam alatt taposom.
 Harang delet üt.